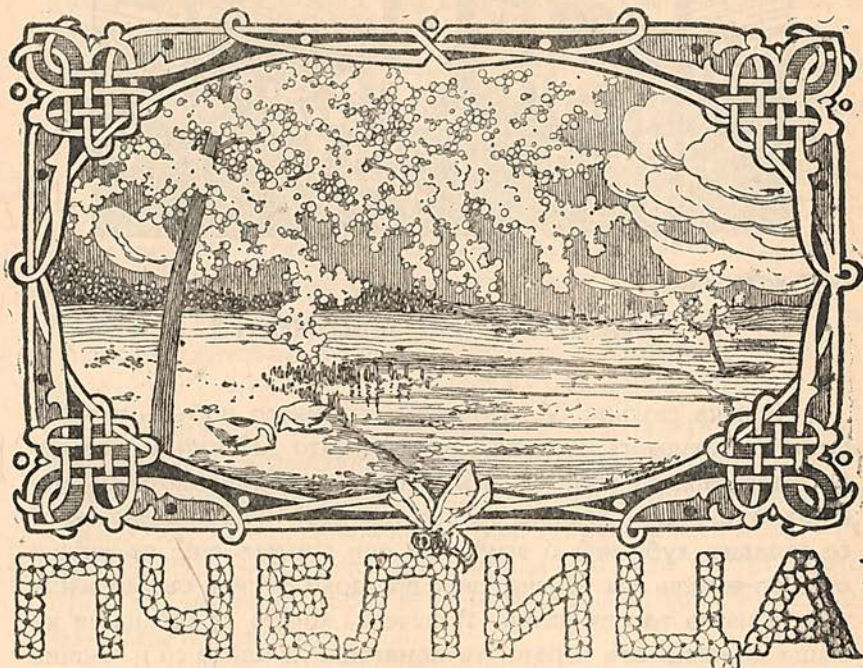

Год. III. Редакторъ: Мих. Д. Николовъ Кн. 14 и 15.

Ек. Вл. Манчева.

Есень.

Настана есена прохлада,
Прѣдвѣстница на зима зла,
Тжга вселената облада
Прѣдъ нова есена слана.
Не пѣятъ птичкитъ за радостъ,
За щастие, за дивни дни,
Не чиркатъ волно, съ чудна сладостъ,
За пжтъ се готвятъ, погледни!

И слънце златничко вечъ бѣга
Далечъ отъ нашата земя,
Орачъ за зимата се стѣга,
Засѣва торнитъ поля.

Вижъ вечъ листата пожълтѣли
Какъ чакатъ тжжно зла слана,
Тѣй както хора прѣстарѣли
Очакватъ съ скрита боль смъртъта.